

Pardans(k)

JANNE TELLERS 'INTET' VS LOUIS JENSENS '2 KRONER OG 25 ØRE'

... gør oprør og går ud af skolen. Henholdsvis for at tilbringe tiden i et blommetræ og for at fragte en fyldt lastbil mod Afrika. Vi skal have fat i Pierre Anthon fra 'Intet' og drengen fra '2 kroner og 25 øre'.

Janne Tellers 'Intet' behøver ingen introduktion, selvom at den fortjener hvert et ord. Langt de fleste dansklærere er fortrolige og forelskede i fortællingen om Pierre Anthon, der forlader 7.a's klasselokale på Tæring Skole med ordene; "*Der er intet der betyder noget, det har jeg vidst i lang tid. Så det er ikke værd at gøre noget, det har jeg lige fundet ud af.*" En ungdomsroman, der mere end nogen anden satte nye standarder for hvad og hvordan, der kan skrives til unge læsere.

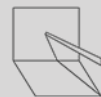
Hvor Pierre Anthon forholder sig passivt og modløst til verdens meningsløshed, og kun bruger energi på at skabe tvivl om livets mening hos klassekammeraterne, så forsøger drengen fra '2 kroner og 25 øre' modsat at agere anderledes aktivt. I Louis Jensens lille mesterværk fra 2010 møder vi en navnløs 14-årig dreng, der føler sig vred og magtesløs over verdens uretfærdighed. Da han opdager, at man for ganske få penge, 2 kroner og 25 øre, kan ernære et barn i Afrika for en dag, bliver han fast besluttet på at gøre noget. Gøre en forskel.

De to drenges reaktion imod modløsheden og meningsløsheden er derfor vidt forskellig, men alligevel er der mange ligheder i den måde, som de betragter livet på, og i de resultater og konsekvenser, som deres handlinger medfører for dem selv og deres omverden.

I første omgang forsøger de begge med opråb. "*Civil ulydighed*" og "*Det er fordi, de dør*" proklamerer drengen, også i håb om at få andre med. Men ligesom Pierre Anthon møder han modstand og konfronteres med sine handlinger. Hvor det i 'Intet' er klassekammeraterne, der tager til genmæle, og hvor man undres over de fraværende forældre, så er "den voksne fornuft" i '2 kroner og 25 øre' symboliseret i drengens far, der som dommer forsøger at få drengen til at tænke over, hvad retfærdighed er.

I 'Intet' samler eleverne fra 7.a modsvar og løsninger på Pierre Anthons konfronterende konklusioner om livet. Det bliver til *Dyngen af betydning*, et monument der hurtigt bliver mere og mere ekstremt. Samme udvikling sker for drengen, der forsøger at samle penge ind til de sultne børn i Afrika i *De sultne børns kasse*. Han går fra at donere sin løn, til at stjæle, først fra faren og sidenhen i butikkerne på strøget. Den ekstreme udvikling, tydeliggøres i begge fortællinger, når vi i 'Intet' oplever overgreb og gravskænderi, og i '2 kroner og 25 øre' ender med salg af hælervare, tyveri af lastbil og flugt ned igennem Europa.

Det ekstreme får selvfølgelig alvorlige konsekvenser til sidst. Med døden til følge. I 'Intet' brænder Pierre Anthon ned sammen med savværket og i '2 kroner og 25 øre' bliver kærligheden Anne det forfærdelige tab, som drengen ufrivilligt må smide i velgørenhedens flammer. Han ender afslutningsvis med at brænde sammen på en psykiatrisk afdeling.

Pardans(k)

JANNE TELLERS 'INTET' VS LOUIS JENSENS '2 KRONER OG 25 ØRE'

Begge tekster stiller de helt store spørgsmål, som kan føles nærmest uoverskuelige at besvare. Netop derfor er de så vigtige. Det er livskloge ord fra to teenagedrenge, og man kan næsten høre, hvordan Pierre Anthon og drengen råber til hinanden i afmagt over, hvor svært livet er for en størrelse. Teller og Jensen puster sig sprogligt op og leverer både oneliners og letforståelig filosofi pakket ind i en absurd realisme. De efterlader læserne i eftertænkning, ikke mindst set i lyset af, hvordan 2021 er startet i USA. Drengen får de sidste ord, og så kan man overveje om citatet kun gælder, når man er på den 'rigtige' side af de gode handlinger. *"Når noget er meget nødvendigt, så man godt gøre det forkerte. Så er det rigtigt at gøre det forkerte. Så er det retfærdighed."*